

Kahrolsun AB! Sahte Parlamentosunda Yer Almaya Hayır!

Aşağıdaki açıklama Enternasyonal Komünist Liga'nın (Dördüncü Enternasyonalist) Enternasyonal Yürütme Komitesi tarafından 21 Nisan tarihinde yayınlandı.

Sosyal demokratlar ve diğer reformistler yaklaşan Avrupa Parlamentosu seçimlerinde davullarını Avrupa Birliği (AB) için çalıyorlar. Tipik olarak, Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD) "Yanıt Avrupa"yı ileri sürüyor. Avrupa Parlamentosu için kampanya yürütme ve buna katılmanın kendisi işçi sınıfının çıkarlarına karşı ihanettir. Bu "Parlamento" bir parlamento değil diplomatik bir forumdur. Birliklerini, ulusal devleti aşan halkların "özgür" ve "demokratik" bir birlikteliği olarak yanlış bir şekilde sunmak için emperyalistler tarafından kullanılmaktadır.

Enternasyonal eğilimimiz AB'ye ve aslen Sovyet dejenere işçi devletine karşı ABD yönetimindeki NATO askeri ittifakına ekonomik bir uzantı olarak kurulan önceli Avrupa Ekonomik Topluluğu'na (AET) daima karşı olmuştur. AB günümüzde Alman emperyalizmi ve ikincil olarak Fransa tarafından domine ediliyor. AB, içinde olan her ülkenin işçi sınıfının sömürsünü maksimize etmeyi ve emperyalist güçlerin finansal enstrümanı olan euroyu da kullanarak Yunanistan, İrlanda, Portekiz ve Doğu Avrupa üye devletleri gibi daha yoksul ülkeleri ekonomik hakimiyet altına almayı ve onlara boyun eğdirmeyi amaçlayan kapitalist devletlerin bir birlikteliğidir. Aynı zamanda AB, Avrupalı emperyalistlerin ABD ve Japonya'daki rakiplerine karşı rekabet kabiliyetini arttırmak için tasarlanmıştır.

AB bir süper(üst)-devlet değildir, devletlerin katıldıkları bir dizi antlaşmalardan oluşmaktadır. V.I. Lenin *Emperyalizm, Kapitalizmin En Yüksek Aşaması*'nda (1916) sosyal demokrat Karl Kautsky'nin, kapitalist güçlerin dünyayı birlikte sömürürken kendi aralarındaki karşılıklı çekişmeleri sözde açacağını varsayan gerici-ütopik "ultra emperyalizm" kavramını teşhir etmiştir. Kapitalizm belirli ulusal devletler temelinde organize olduğundan, bütün Avrupa'yı içine alan burjuva bir devlet ya da istikrarlı bir ortak para birimi önermek net bir Kautsky sempatanlığıdır. Avrupalı emperyalistlerin apayrı ulusal çıkarları nedeniyle AB, kendisini sürekli olarak dağıtmakla tehdit eden gerginliklere tabidir ve sınıf mücadelesi ile parçalanabilir.

Marksistler için Avrupa Parlamentosuna katılmak ilkesizliktir. 1979 yılından önce delegeler AET'nin hükümetleri tarafından atanırdı. 1979 sonrası milletvekillerinin doğrudan seçilmesi parlamentonun esas diplomatik karakterini değiştirmede. 40 yıl önce sözde Troçkist Birleşik Sekreterliğin (Usec) Avrupa Parlamentosu seçimlerine katılması ile ilgili ABD seksiyonumuzun gazetesinde yazdığımız gibi, "NATO'nun Kuzey Atlantik Konseyi doğrudan seçimler yoluyla kurulsaydı ya da sömürgeci Britanya Milletler Topluluğu sözde parlamenter bir kurum düzenleseydi ne olurdu: Birleşik Sekreterlik bu emperyalist itti-

faklarda temsil edilmeye çalışacak mıydı? Biz ancak onların bunu yapacağını varsayabiliriz." (*Workers Vanguard* No. 233, 8 Haziran 1979, ayrıca bakınız *Kommunistische Korrespondenz* No. 25, Haziran 1979)

Enternasyonal Komünist Liga Avrupa Birliği'nin belirli şart ve hükümlerini yeniden görüşmek istemiyor; bunu yapmak AB'nin işçi sınıfının çıkarları yönünde reform edilebileceği yanlısını güçlendirir. İşçi sınıfının ihanetçi liderleri, "sosyal Avrupa" yalanını, yani AB, işçiler ve ezilenler için sosyal ilerlemenin bir aracı olabilir görüşünü yaymaktalar. AB'ye karşı bizim duruşumuz uzlaşmaz bir muhalefettir: biz onu proleter, enternasyonalist mücadeleyle parçalamak istiyoruz. Biz kıtanın her yerinde **gönüllülük temelinde birleşmiş Avrupa Birleşik Sosyalist Devletleri** hedefiyle işçi devrimleri için mücadele ediyoruz.

"Parlamentosu" da dahil olmak üzere AB'nin kurumları, Almanya'nın yönetiminde Avrupa'da kapitalist düzenin sömürü ve baskı koşullarını düzenleyen organlardan başka bir şey değildir. AB'yi düzenleyen antlaşmalar, hem emperyalistlerin kendi içindeki hem de emperyalistler ile ezilen bağımlı ülkeler arasındaki güç dengesini yansıtıyor. Avrupa Parlamentosu, AB üye devletlerinin başkanları tarafından müzakere edilen antlaşmaları kurcalayan güçsüz bir danışma organıdır. Hangi platformda seçildiği fark etmeksizin bir "Parlamento" üyesinin rolü, kapitalist bir devletin diplomatik temsilciliğidir. Gerici antlaşmaların müzakere edilmesine sunulan böyle bir hizmet kaçınılmaz olarak antlaşma sonuçlarının sorumluluğunu paylaşmayı gerektirir.

AB "Parlamentosu"na herhangi bir katılım proletaryanın sınıf bağımsızlığından ödün vermektir. Bu nedenle EKL prensip olarak bu "parlamento" için aday olan muhalif sol organizasyonlara kritik bir seçim desteği vermez. Lenin "*Sol*" *Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı*'nda (1920) kitlelerin sırf komünist propagandadan değil, tecrübeden öğrendiklerine işaret etmişti. O dönemde, Britanya'daki komünistlere, İşçi Partisinin yönetime getirilmesine yardım etmeleri için çağrıda bulundu. Böylece kitleler, İşçi Partisi politikacılarının sınıf ihanetçileri olduklarını öğrenebilirdi. EKL bu taktiği uygun olan yerlerde kullandı. Ancak reformistler Avrupa Parlamentosu'na seçilerek teşhir edilemez. Başlı başına adaylık, AB'nin emperyalist antlaşmalarının kurcalanacağı bir çerçeveyi kabul etme anlamına geliyor.

Önceki yıllardaki Milletler Cemiyeti (ve bugün Birleşmiş Milletler) gibi, AB de emperyalist soyguncuların ve onların kurbanlarının bir haydut indidir. 1934 yılına kadar, Moskova'daki Stalinist bürokratik kast ve onu destekleyen Komünist partiler Milletler Cemiyeti'ne katılmaya karşıydı. Kremlin 1934'te rotasını değiştirip Milletler Cemiyeti'ne katıldığında, emperya-

**Gönüllülük Temelinde Birleşmiş Avrupa
Birleşik Sosyalist Devletleri için!**

lizmin “ilerici” kanadının icadına dayanan halk cephesi politikasının başlangıcı da işaretlenmiş oldu. Troçkistler, Stalin’in 1927’de Milletler Cemiyetine dair yaptığı bir açıklamayı *New Internationalist*’in (Temmuz 1934) bir makalesinde alıntılararak Stalin’in ihanetini topa tuttular:

“Sovyetler Birliği, Milletler Cemiyeti’nin temsil ettiği o emperyalist entrikaların üstünü örten perdenin bir parçası olmak istememektedir. Milletler Cemiyeti, işlerini perde arkasında çeviren emperyalist liderlerin buluşma noktasıdır. Milletler Cemiyeti’nde resmi olarak konuşulanlar, işçileri aldatmaya yönelik içi boş bir gevezelikten başka bir şey değildir. Emperyalist elebaşları tarafından perde arkasında gayri-resmi olarak yapılan işler, Milletler Cemiyeti’nin tumturaklı sözcülerinin iki yüzlü bir şekilde gizledikleri emperyalistlerin asıl işleri budur.” [bizim çevirimiz*]

AB, **esit olmayan** devletlerin bir ittifakıdır ve egemen, emperyalist baskıcı devletler ezilen yoksul ülkelerin üstünde hakimiyet kurmuştur. AB daha güçlü emperyalistlerin uyguladığı ekonomik baskı ve şantajla bir arada tutulmaktadır. Çalışan nüfusun yaşam standartlarını tahrip eden ve Alman kapitalizmine yarayan euro dayatması buna bir örnektir. Para birimi üzerindeki kontrol ulusal egemenliğin temel bir parçasıdır. Normalde borçlu bir ülke para biriminin devalüasyonu ile biraz rahatlayabilir ve ekonomik rekabet gücünü geri kazanabilir. Fakat Euro bölgesi içerisinde bu mümkün değildir.

AB’de emperyalistlerin bağımlı ülkeleri nasıl ezdikleri *Financial Times* gazetesinde “Euro Nasıl Kurtarıldı?” (11 Mayıs 2014) başlıklı makalede anlatılıyor. 2011’de dönemin Yunanistan Başbakanı Giorgos Papandreu “kurtarma paketi” üzerinde referandum önerdiğinde, AB’nin ileri gelen güçleri referandumu durdurmak için birleşti ve Papandreu’nun yerine başkasını getirmek için siyasi bir darbe düzenledi. Fransa Cumhurbaşkanı Nicholas Sarkozy, Almanya Başbakanı Angela Merkel, IMF Direktörü Christine Lagarde ve iki AB Başkanı referandumu önleme komploları kurmak için bir araya geldi. Avrupa Merkez Bankası eski başkan yardımcısı Lucas Papademos liderliğinde bir “ulusal birlik hükümeti” önerdiler. Bir hafta içinde Papademos iktidarı devraldı. Seçim yapılmadı.

Temmuz 2015’te, Yunanistan’ın Syriza hükümeti, yeni bir AB kurtarma paketi için şart koşulan daha fazla kemer sıkma tedbirlerinin kabul edilmesi konusunda referandum çağrısında bulundu. Nüfusun yaklaşık yüzde 60’ı “Hayır” oyu kullanarak AB’nin yüzüne bir tokat attı. Ardından Başbakan Tsipras AB efendilerinin hazırladığı, daha da acımasız bir açıklık, sefalet ve aşağılanma programını kabul etti. Bunun üzerine, Yunanistan Troçkist Grubu (TOE) yoldaşlarımız, AB’yi ve euroyu tanımayacak işçi eylem komiteleri oluşturma çağrısında bulundular. TOE, bu komitelerin borcun iptali, faşistlere karşı işçi savunma muhafızları, bankaların, kamu hizmetlerinin ve lim-

* Stalin Cilt 10, Dietz Yayınevi Berlin, 1952: “Son olarak Sovyetler Birliği Milletler Cemiyeti’ne katılmamaktadır, çünkü o Milletler Cemiyeti’nin teşkil ettiği ve üyelerinin vakarlı konuşmalarıyla emperyalist entrikaları örtbas eden o emperyalist entrikaların üstünü örten kulisin bir parçası olmak istememektedir. Milletler Cemiyeti bugünkü koşullarda, işlerini perde arkasında çeviren emperyalist düzenbazların bir uğrak yeridir. Milletler Cemiyeti’nde resmen konuşulanlar, halkı aldatmaya yönelik içi boş gevezeliktir. Emperyalist düzenbazların Milletler Cemiyeti kulisi ardında gayri-resmi olarak yaptıkları ise, Milletler Cemiyeti’nin tumturaklı konuşmacıları tarafından üstü örtülen gerçek emperyalist fiillerdir.”

anların kamulaştırılması, haftalık çalışma saatlerinin ücretten kesinti yapılmadan kısaltılarak herkes için istihdam yaratma gibi talepler doğrultusunda mücadele edeceğini açıkladı. Bu talepler “çalışanların çıkarlarına hizmet eden ve onlara tabi olan bir hükümet” mücadelesinin gerekliliğiyle ilişkilendirildi. (“Syrizanın AB’ye satışı tanımayın! YETER!” *Spartakist* No.209, Ağustos 2015)

Ülkedeki tek kitlese işçi partisi olan Yunanistan Komünist Partisi (KKE), mücadele kritik bir durumdayken onun demobilize edilmesinde ihanetçi bir rol oynadı. KKE referandumda “Hayır” çağrısı yapmayı reddetti. Bu, KKE’nin AB’ye karşı olma iddialarının ne kadar içi boş olduğunu gösterdi. KKE’nin AB’nin azımsanmayacak sübvansiyonlar ödediği Avrupa Parlamentosu’na aday olması ve katılması gerçeği, onların aslında AB’ye ve Avrupa kapitalist düzenine tabi olduğunu vurguluyor.

Aldatıcı sendika liderleri ve reformist işçi partileri, AB ve kapitalist patronların desteklenmesinde kritik dayanak rolünü oynadılar. Bunun tipik bir örneği, SPD’nin Merkel ile birlikte oluşturduğu “GroKo”dur (Büyük Koalisyon). Almanya’nın AB’deki üstünlüğü bilhassa SPD’nin sorumluluğundadır. Son SPD liderliğindeki hükümet, işçi sınıfı aleyhinde, aralarında Hartz IV yasaları ve Ajanda 2010’un da dahil olduğu bir dizi “reform” yürürlüğe koyarak pek çok sosyal yardımı ortadan kaldırdı. Bu, Almanya’da devasa boyutta düşük ücretli bir sektörün kurulmasına doğrudan yol açtı ve böylece Alman burjuvazisinin rekabet gücünü önemli ölçüde arttırdı.

EKL’nin İngiliz seksiyonu Brexit’i destekliyor ve 2016 yılındaki referandumda “Çıkış” için oy verilmesi çağrısında bulundu. Bunun aksine, “solcu” İşçi Partisi lideri Jeremy Corbyn, Brexit’e karşı kampanya yürüterek işçi sınıfı içerisindeki destekçilerine ihanet etti ve kısa bir süre önce nüfusun oyunu hiçe sayarak ikinci bir referandumdan yana olduğunu açıkladı. Avrupa’daki işçiler kemer sıkma tedbirleri nedeniyle hala eziyet çekerken, reformistlerin AB’ye verdikleri itaatkâr destek aşırı sağın ve faşistlerin büyümesini hızlandırdı.

EKL’nin AB’ye ve onun “parlamentosuna” karşı olan muhalefeti, proleter, enternasyonalist ve devrimcidir. Açlıktan, yokluktan ve baskıdan arınmış bir toplum kurmak, özellikle Almanya ve ABD gibi emperyalist merkezlerdeki kapitalist yöneticilerin mülkiyetlerini kamulaştıracak ve işçi iktidarı temelinde enternasyonal planlı bir ekonomi inşa edecek bir dizi sosyalist devrimi gerekli kılar. Gerekli olan çürümüş kapitalist emperyalist sistemi ortadan kaldırarak işçi sınıfını iktidara taşıyacak, yeniden dövülmüş Dördüncü Enternasyonal’in seksiyonları olacak devrimci işçi partilerinin kurulmasıdır.■

www.spartacist.org

International Communist League

(Fourth Internationalist)

International Center: Box 7429 GPO,
New York, NY 10116, USA

KONTAKTADRESSEN

Berlin: SpAD, c/o Verlag Avantgarde
Postfach 2 35 55, 10127 Berlin
Telefon: (0 30) 4 43 94 00

Hamburg: Telefon: (0 40) 32 36 44

E-Mail: spartakist@online.de